

האיירה פניך על עבודך

החומר הנשמה של מבקשי ה' באורו הברור של רבינו הקדוש רבי נתן מברסלב ז"ל

עקב - ראה שנת רשפ"ג

יצא לאור ע"י

מערכת ברסלב

לחיות חיים טובים ומאושרים בעולם הזה

חבזרה איך טולטטין

ר' גרונום שהאזין בקשב רב לדברי ר' יוד'ל נזכר אף היא בשיחה זו ואומר: רבי נתן מבאר שם במתיקות את דברי התנא: 'כך הוא דרכה של תורה, פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ תישן וחיי צער תחיה ובתורה אתה עמל, אם אתה עושה כן אשריך וטוב לך, אשריך בעוה"ז וטוב לך לעולם הבא.'

ובמתק לשונו כותב: ומוקשין ההמוץ עם, איך שייך אשריך בעולם הזה מאחר שצריך לסבול עמל כזה לאכול פת במלח?

"אבל באמת, מי שיש לו עיניים לראות ולב להסתכל בעניני עוה"ז באמת, אצלו מבואר המשנה בפשיטות גמור, כי כל מי שרוצה שיהיה לו טוב בעוה"ז בלי צער, הוא מלא צרות תמיד, כי כל מה שמקוה לטוב בא ההיפך, כי אפילו רוח קימעה עוכרתו כי תיכף כשבא עליו דבר נגד רצונו, יש לו צער ויסורים, וזה אי אפשר שיתנהג הכל כרצונו אפילו אם יהיה גביר ואדון ומושל, כי עולם הזה מלא יסורים."

"על כן בעולם הזה אין עצה לחיות בנחת, כי אם 'כשמתרצה' באמת להסתפק בתכלית המיעוט ולחיות חיי צער, שאז דייקא כשמקבל על עצמו כל הדחקות וחיי צער ולסבול הכל ולעסוק בתורה ועבודה, אז דייקא יש לו חיות גם בעולם הזה! כי לא יהיה לו שום יסורים מפגעי העולם הזה המרובים אצל כל אדם מאד מאחר שמקבל על עצמו הכל בשביל התורה וכל חיותו וטובו הוא התורה!"

אכן כך - אומר ר' יוד'ל - ואני עד חי לזה! ימים אחדים לאחר שראיתי והתעוררתי מדברים אלו, מכרתי את כל עמלי ומלאכת כפי במהירות אף בפחות מכדי שווים, ארזתי את מטלטלי והגרתי לעיירה שקטה זו.

כאן קיבלתי על עצמי בל"ג להשקיע רוב כוחי ואוני בעבודת ה', לקבל את החיות האמיתית והנצחית, ומה אומר לכם, מאז אני חי את חיי, ואני מדבר גם על חיי עוה"ז, ומדווקא מפני שאיני משופע בממון כבעבר, אני פנוי יותר לעצמי, לבני משפחתי, להשקיע במקומות שצריכים להשקיע...

דברים ערבים ונחוצים - מגיב ר' חצקל ומתרוכמ יחד עם ר' יוד'ל להמשיך בדרכם אל עבר ביהמ"ד - רק נשאר לנו לחקקם על לוח ליבנו לטוב לנו כל הימים, "כל" לרבות העוה"ז..."

אף ר' גרונום מניח את מוט העץ על כתפו וממשיך בקלילות בדרכו כבימים ימימה, כאשר שפתותיו מורחשות תודה להשי"ת על שהזמין לפניו דברי אמת אלו להאיר את עיניו לא להטעות את עצמו בדמיונות שוא.

במה היית טרוד, ר' גרונום - שאל ר' חצקל אחר ששתה די סיפוקו ובירך ברכה אחרונה - אולי נוכל לעזור לך? 'אח, ב"ה הכל בסדר - השיב ר' גרונום בבת שחוק - חשבתי לעצמי מה טוב היה חלקי לולי הייתי הגביר של העיירה, הייתי חי על מי מנוחות ביישוב הדעת ובשלמות הנפש, אך למה לי להעסיקם בדמיונות שוא..."

ר' יוד'ל שידוע היה כמראהו לשחוק הביט במבט חד על ר' גרונום ואחר אמר: אגלה לך דבר סתר ר' גרונום, הרי ידוע לך שגר אנכי בעיירה הזאת, עד לפני כשנתיים ימים הייתי גר בעיר הגדולה, ובמה לדעתך התעסקתי? הייתי לוטש יהלומים מומוחה! הפרוטה לא חסרה אצלי בלשון נקיה, בממון שהרווחתי קניתי שטחים גדולים ובניתי עליהם בתים וחצרות ומכרתים כפליים ממה שהוצאתי עליהם, עושר רב היה מנת חלקי, וגם אני לתומתי חשבתי שכשארזתי הון אחיה שלו ורגוע ואחיה חיים טובים ומאושרים.

אבל מה אעשה שהמציאות טפחה על פני במלוא עוזה, לא היה לי מנוחה יום ולילה, ראשי ורובי מונחים היו רק במטרה אחת, להרבות הון ולהעצים את עשרי, והכל כמונב במטרה להגיע אל המנוחה ואל הנחלה, אך כל כמה שהרווחתי כן נתרחקה ממני המנוחה הרחוק... מה גם שמרוב טרדות כמעט ולא הייתי פנוי לבני משפחתי ולצאצאי... במשך הזמן הבנתי שרוב ממון אינו מועיל מאומה לחיים טובים ומאושרים, אלא ההיפך הוא הנכון..."

עד שריחם עלי הבורא ב"ה - ממושיך ר' יוד'ל ומספר - ופעם לפנות ערב נכנסתי לתומי להתפלל מנחה בשטיבל של 'ברסלב' השוכן בפאתי העיר, הגם שלא נמנית אז בין אנ"ש אך גם מתנגד לא הייתי.

אחר התפילה התיישבתי ופתחתי ספר שהיה מונח על השולחן, היה זה ספר 'שיחות הר"ן', דפדפתי בו והנה צדו עיני בשיחה האחרונה (שיחה ט"ח) שם מבואר בארוכה שהעולם הזה הוא מלא דאגות ויגונות, ואף העשירים והגבירים מודים בזה, כי דאגותיהם ויסוריהם רבות מאוד מאוד בכל פעם בכל יום ובכל שעה, ואין מקום לשום אחד בעולם לברוח רק אך השי"ת ולתורתו, דברי אמת הללו שבו את לבי, ראיתי ממש את הסיפור שלי כתוב עלי גליון בדי..."

מורינו הרה"ק רבי נתן ז"ל מאריך שם ומניח יסוד גדול ומופלא, שהעצה היחידה לך הוא שהאדם יתרצה להסתפק במיעוט ולחיות חיי צער, ויביט בעין האמת שבאמת אין שום חיות בעולם לבד הקשר עם בורא עולם ע"י תורה ותפילה, ואז כאשר חיותו וטובו הוא מרווחתיות שהוא טוב האמיתי בוודאי חיו חיים אף בגשמינות.

מתהלך לו גרונום וואסער-טרעגער בין בתי העיירה, על שכמו מונחת מוט העץ העבה ומשני צדיה תלויים ויורדים דליי המים הישנים, זה ימים ושנים שהוא עושה את דרכו הקבועה מידי יום ביומו לספק לתושבי העיירה מים חיים ששאב מבאר מים חיים הממוקם בקצה העיירה, עושה הוא את מלאכתו נאמנה באמת ובאמונה, ותושבי עיירת 'טוטלשין' מוקירים ומעריכים אותו על כך בכל לב.

זה עתה הוא ניצב ליד מפתן ביתו המפואר של חיימטשע דער-גביר, צליל צעדיו ששמעו היטב הודות מגפיו הכבדים האיצו את בני הבית לעמוד בחוץ ולהמתין לבואו, חיש קל הוריק ר' גרונום כמות מים נכבדה לתוך כדי המים העומדים הכן לקבלתם, לאחר קיבל מתנת יד הגונה כיאה לר' חיימטשע, המשיך בדרכו לעבר הבית הבא.

אליבא דאמת היה גרונום מרוצה ממלאכתו, מלאכת כפיים נקיה ושקטה, אמנם אין הוא עושה רווחים גדולים, אך חסדי ה' שיש בכך להספיק להם וחלב ושאר דברים ההכרחיים לבני ביתו, בשעה שמהלך בצידי הדרכים הוא מנצל את הזמן לדברי התבודדות ושיחה בינו לבין קונו, לפרקים הוא בוחר להביט בפלאי הבריאה שנגלים לפניו ומודה לה' על נפלאות מעשה בראשית, ולפעמים הוא חוזר על פרקי משניות בעל פה בניחותא.

אמנם עתה כאשר התרחק קימעה מביתו של ר' חיימטשע התחילו מחשבות שונות לקרקר במוחו, 'מה טוב חלקו וחבלו של ר' חיימטשע, מנמן הרי לא חסר לו, אין הוא צריך להיסחב ולעמול קשה להשיג לחמו, יכול הוא לשבת בניחותא ולהתענג על מי מנוחות...'

ר' גרונום ניסה להרחיק את המחשבות הטרודות אותו נו', מה לך להביט במעשי אחרים, זה מעשה שלי וזה מעשה שלו... כפי המבואר בספר 'סיפורי מעשיות', מרוב מחשבות הוא כמעט ונתקל מבלי משים בר' חצקל-שמש ההולך למולו וסוחר יחד עם ר' יוד'ל סטאלער ספסל רחב מעץ ארז שהכין ועמל זה האחרון, כאשר פניהם מועדות לעבר בית המדרש, "גרונום! גרונום! היזהר לבל תתקל בנו..." צעק ר' חצקל, ר' גרונום התעורר בין רגע מעומק מחשבותיו והגיב: 'אכן, שקוע הייתי מחשבותי ולא שמתי לב אליכם ידידי, אך עתה נוחו קימעה מטורח המשא ובואו לגמו מעט מים...'

ר' חצקל ור' יוד'ל שזיעה של מצוה ניגר מהם הניחו את הספסל והתיישבו עליו, ר' גרונום אף הוא הסיר את מוט העץ מעל שכמו, הוציא כמה ספלי עץ קטנים מתרמילו הקטן ומלאם במים חיים, הללו ברכו בכוונה ושתו מלוא לוגמיהם לרוויה.

תגובת האדמו"ר שליט"א "התבודדות די בעסטע עצה"

מאז ומקדם היה לי שייכות וקשר עמוק עם כ"ק אדמו"ר ממכונבוקא-בעלזא שליט"א, הייתי משוחח עמו הרבה על הטלפון, שיחות יקרות בעבודת ה' לי, בטובו היה מייעצני עצות ודרכי עבודה לדעת את הדרך אשר אלך בה, ואכן יש לי הכרת הטוב גדולה כלפיו אשר הדריכני בטוב ליבו.

כשנכנסתי והתחלתי לקבל דעתו הק' של רביה"ק שאלתי אותו פעם אם לדבר ולשיח את הלב לפני השי"ת דהיינו התבודדות הוא עצה נכונה וישרה, אז הוא התלהב ואמר לי בקול חוצב: "דאס איז די בעסטע עצה!" כמוכן שדבריו אלו נתנו לי הרבה חיזוק להמשיך בדרך הבהירה בה התחלתי לילך. ואלבא דאמת לא היה לי מידי הרבה התנגדות מהמקום שגדלתי, זאת ועוד שהאדמו"ר שליט"א הוא נכד של רביה"ק ז"ע מצד חותנו.

כיסופים וגעגועים

באותו זמן קיבלתי גם געגועים וכיסופין לזכות לפקוד את ציונו הקדוש של רביה"ק, ובמשך כל השנה התפללתי פעמים אין מספר שאזכה להיות על ראש השנה הבעל"ט באומאן, ואכן שמע אלקים הקשיב בקול תפילתי, ובראש השנה תשס"ג לפ"ק זכיתי לראשונה להמנות בין אנשי הקיבוץ הקדוש בעיר הגעגועים אומאן ולהשתטח על הציון הקדוש.

רביה"ק ז"ע הרי אמר (חיי מוהר"ן סימן רצא) "אחלי שאזכה לראות אור בהירות הדרך שאתם נוסעים עליו אלי", ובכן בדרכי אל עבר אומאן הייתי שרוי בהתעוררות עצומה במחשבות מרוממות ועילאות על הזיכה הגדולה לה אני זוכה כעת חיה, הקלה היא בעיניכם? לנסוע אל עבר תקוות חיי, מקום אש שלהבת קודש, מנוחת האי צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, האילן הקדוש אשר אמרנו בצילו נחיה, אשר בכוחו הגדול הבטיח שכל מי שיבוא על קברו ויאמר עשרה מזמורי תיקון הכללי יזכה לתקן את אשר עיוות ולהתחיל לחיות חיים חדשים, חיים אמיתיים, חיים נצחיים...

ואכן ימי שהותי באומאן עברו עלי בהתרוממות הנפש רבה, החל מאמירת סליחות 'זכור ברית' ערב ראש השנה ברב עם הדרת מלך, וכן במשך כל היום ההתעוררות הרבתי המקיף את כל מי שבא לחסות תחת כנפי הצדיק, ומי יוכל לתאר ולהעלות על הכתב אפילו מעט מזעיר על התפילות המתרוממות... ההכתרה במחייאת כף אל כף "ה-מ-ל-ך"... וכמוכן העולה על כולנה הידיעה שב"ה זכיתי בתמימות לשמוע בקול הצדיק האמת ולהיות אצלו על ראש השנה שאמר שהוא עולה על הכל...

החידוש של ברסלב

אצל רביה"ק מקבלים נקודת האמת, כי על אף שכל מקום והתקבצות של אנשים יראים החפצים לעשות רצון ה' חשוב ומקובל לפניו יתברך, וכל תנועה ותנועה של כל יהודי יקר עד אין לשער, אך בזמן שבשאר המקומות שמים דגוש בעיקר על פרטים, אם זה דגוש על תפילה \ קדושה \ שבת קודש וכיו"ב, הרי שאצל צדיק האמת מקבל כל אחד נקודת האמת בכל תחומי היהדות.

מבכשי השם שמצאו מנור
בצל רבינו הקדוש

בציון המדתי

הר"ר יחזקאל מנחם דים הי"ו - ירושלים

הקוויטל הגורלי ששינה את חיי מן הקצה אל הקצה...

'ליקוטי מוהר"ן התחלתי להגות גם בשאר ספרי רביה"ק ומוהר"ת, נכנסתי יותר עמוק "אין רעבינ'ס זאך", הבנתי שיש כאן ענין אחר לגמרי, רביה"ק מאיר את החיים בגוון ואור יקר ומופלא מה שלא מצאתי בשאר הספרים שהגיתי בהם, כל מהלך החיי יום יום השתנה אצלי לטובה, האור המופלא הבוקע מספרי רביה"ק ז"ע גרם לי להשתוקק ולכסוף בהתשוקקות וכיסופין עזים לרביה"ק ז"ע ולדרכו בקודש.

וכך במשך כל השנה אחר ששלחתי את הקוויטל והוודיו דברים היה לי תקופה של התקרבות יותר ויותר לדרך אשר סלל לנו האי זקן דקדושה להחיות נפשנו, אמנם כל זה היה בהצנע לכת ובלי ידיעת אף אחד, היה לי מקום קבוע להתבודדות שם שפכתי שיח פני בוחן ליבות כל אשר עם לבי.

גם כאשר ראיתי שרביה"ק מפליג בגודל הענין של "תיקון חצות" התחלתי לערוך אותו כתיקוני מידי לילה, וזכורני שפעם אחת "תפסו אותי" באמצע אמירתו...

דער אייבערשטער זאל נישט זיין ביי דיר פרעמד

וכמוכן שהיו לי דברים מסויימים שהייתי מבולבל בהם כדרך המתקרבים, אך גם על זה עשיתי התבודדות והתפללתי "הורינו השם דרכיך אהלך באמיתך" שה' יאיר עיני לדעת ולהכיר בדרך האמת אשר תדרוך כף רגלי ללכת בה.

הרי צריכים לייקר את העצה הנפלאה של התבודדות, שיחה בינו לבין קונו, אצלי זה ממש שינה את חיי מן הקצה אל הקצה, רביה"ק ז"ע מאיר בכוחו הגדול את הדבר הגדול הזה, לדבר עם אבינו שבשמים מידי יום ביומו, לשיח לפניו כל אשר עם לבבו, שכל מה שעובר על האדם ברוחניות ובגשמיות הכל כאשר לכל יספר להשי"ת בלשון שמדברים בו, כמו שמדברים עם חבר טוב.

וכאשר האדם מתמיד בהתבודדות בקביעות מידי יום ביומו יראה בעיניו איך שמקבל מוח צלול יישוב הדעת ושלמות הנפש, כי זה מקשר את האדם עם בוראו תמיד, וכמובא משמיה קדישא דהרה"ק מקאצק זיע"א על הפסוק 'לא יהיה בך אל זר' שפירש "דער אייבערשטער זאל נישט זיין ביי דיר פרעמד", וזה זוכים רק ע"י השיחה בינו לבין קונו בקביעות מידי יום ביומו.

גדלתי בילדותי בקהילה קדושה 'מכונבוקא-בעלזא' בעיר ואם בישראל אנטווערפן, בבחורותי למדתי בישיבה בלונדון ולאחר זמן עליתי לארה"ק ללמוד בישיבה קדושה 'מכונבוקא-בעלזא' בעיר התורה והחסידות בני ברק ת"ו.

בבחורותי עסקתי הרבה בלימוד ועיון בספרי חסידות, לא ידעתי אז מאומה מספרי רבינו הק' ותוקף קדושתו להחיות עם רב, ועיקר לימודי היה בשאר ספרי תלמידי בעש"ט הק' לדורותיהם.

כשגילה הליקוטי מוהר"ן ב'סטוטשין'

פעם הראשונה שהתוודעתי לספר הקדוש 'ליקוטי מוהר"ן' היה לאחר חתונתי כאשר גרתי בעיר בארא פארק, אז הייתי הולך לשמוע שיעוריו של הגה"צ רבי מאטיל זילבער שליט"א מסטוטשין, ובין שיעוריו היה מוסר שיעור גם בספה"ק 'ליקוטי מוהר"ן', תורותיו הנוראות ודבריו הנפלאים של רביה"ק ז"ע נכנסו עמוק בתוך ליבי, הרגשתי משיכה חזקה להתחבר לספר הק' הזה, וכך התחלתי להיכנס לשערי אורה ולטעום נועם מתיקות דבריו הק' ועצותיו הנוראים.

שליחת הקוויטל

את עיקר התקרבותי אני תולה בהשגחה פרטית שהיה לי בשליחת קוויטל לציון רביה"ק ז"ע, היה זה בשלהי חודש אלול שנת תשס"א לפ"ק, הלכתי להתפלל תפילת ערבית בבית הכנסת 'שומרי שבת', מי שמכיר את המקום יודע על הגבאי שמכרז "נסיעה קיין מאנסי" וכל מיני כרוזים, וכיוון שהיה לפני ראש השנה שמעתי מכרזי בקול: "הנה יש כאן אחד שנוסע לאומאן לקראת ראש השנה, מי שרוצה יכול למסור קוויטל", והיות שלמדתי אז הרבה בספה"ק 'ליקוטי מוהר"ן' והייתי דבוק בה - הגם שעדיין לא היה לי הבנה עמוקה כל כך בנקודת הצדיק - אך היה לי חיבור והשתוקקות מסויימת לרביה"ק ז"ע, ובכן זכורני שקיבלתי אז תשוקה עזה לרביה"ק ז"ע וגמרתי בדעתי לא לכתוב רק קוויטל עם בקשות, אלא מלאתי יריעה שלימה של וידוי דברים, ממש כל מה שהיה לי על הלב.

מצאתי את שאהבה נפשי

כעבור תקופה קצרה שהייתי דבוק בספה"ק

ניצוצין

קדישין

רבי נתן זיע"א אמר בזה הלשון:

ווי איד זעה ערנען
א קלקל, אדער האט
ער בכלל נישט געהאט
קיין התבודדות אויף דעם,
טאמער האט ער יא
געהאט - האט ער
געהאט ווינציג.

(שיח שפי קודש הרוש, ח"ג את קב)

רק באחיות עינים, ובאמת אין שום חומה כלל, והלך לבטח עד שעבר על כולם!

ורבינו כתב שם בלשון קדשו: "ומזה יבין המשכיל הנמשל מאליו על כל המניעות וההסתות ופתוים, שהם בחינת חומות, שיש על אוצר של יראת שמים, שבאמת אינם כלום. והעיקר - לב חזק ואמיץ, ואז אין לו שום מניעה! והם כולם בטלים ומבטלים למי שלבו חזק ואמיץ להשם יתברך!"

ע"י התפילה נהפך המניעות לנעימות

וכמוכן שתמיד בכל מצב ובכל זמן יש לזכור את העצה היקרה מכל שגילה לן רביה"ק ז"ע, דהיינו להרבות בתפילות ותחנונים ושיחה בינו לבין קונו על כל מה שעובר על האדם, לדבר עם השי"ת ולגלות לו את כל המניעות כולם כדבר איש אל רעהו, ובעינינו ראינו אצל כל החברים, שאף שבמציאות נגלה לא היה שום מקום ואחיזה במציאות שנזכה אי פעם להסתובב בין אנ"ש, ומי מדבר להיקרא להדיא על שם הצדיק "ברסלבע חסידים", אמנם אנו לא הרפינו מן התפילה, והיי דינו דבשמיא פשוטין בצלותא ובעותא קדם אבוהון דבשמיא שינחני בדרך האמת, ולבסוף זכו כולם להגיע ולהיכלל בין אנשי הצדיק לחיותינו כהיום הזה.

וכפי שמורנו הרה"ק רבי נתן ז"ע מאריך באיזה מקומן שהתפילות עושים כלים לדבר שמתפללים עליו, כלים לישועה, וכאשר האדם לא מרפה אלא מבקש עוד ועוד, הוא משיח את ליבו לפני השי"ת בכל מצב ובכל אופן, הרי בזה הוא מכין כלים לישועה הקרובה לבוא.

ומונח בזכרוננו חידוש מופלא המובא בליקוטי הלכות שכאשר האדם מבקש על קדושה, אז כבר בשעת התפילה נמשך עליו הקדושה של הדבר שהוא מבקש על זה, כי ההשתוקקות לקדושה מביאה את הקדושה תוך כדי התפילה, ובכן על זאת יתפלל כל חסיד לזכות להתעלות בקדושה ועבודת ה' ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם.

השער ליכנס לעבודת השם

היה לי גם הרבה מניעות בתחילת דרכי, כמובא בדברי רביה"ק (לקר"מ) שכל הרוצה להיכנס בעבודת השם מוכרח שיעבור עליו מניעות ובלבולים, אשר על כן מוטל עליו לא להסתכל על המניעות רק יחשוב שהוא יחיד בעולם, יחזיק את עצמו כמו אברהם אבינו ע"ה שהיה בעבר אחד וכל העולם בעבר השני, כי חשב בדעתו כאילו הוא יחיד בעולם ולא הסתכל כלל על המונעים אותו.

וישנם כמה עצות מעשיות איך לעבור את המניעות ולהתגבר עליהם, אחד מהעיקרים שבהם הוא ע"י שיחת חברים, בשעתו יברתי עם אנשי שלומינו המקורבים לצדיק, היינו מדברים על המניעות שיש לכל אחד מהיינו מחזקים אחד את השני, הרי המניעות הוא מנת חלקו של כל הנכנס בשערי קדושה, ומניעות הללו כבר היו לכמה וכמה ולבסוף עברו עליהן והתענגו על רוב שלום, כמו כן יעזור השי"ת שנזכה לעבור עליהם ולהתענג על ה' ולעבדו בלבב שלם.

עזות דקדושה

עוד נקודה המוכרחת הוא ענין העזות דקדושה, כי הנה מצד אחד אמרו חז"ל (מדרים ט) "מי שיש בו עזות בידוע שלא עמדו רגלי אבותיו על הר סיני", ומאידך אמרו (ביצה כה) "מפני מה ניתנה תורה לישראל מפני שהן עזין", ורביה"ק ז"ע (תורה קמו) מבאר ומחדד את ההבדל בין עזות דסט"א לעזות דקדושה, והכלל העולה הוא שעזות דקדושה הוא לא להתפעל מכל המונעים למיניהם להרחיק את האדם מעבודתו ית', ובלא עזות זה אי אפשר להיכנס לשערי העבודה.

כל ההתנגדות זה 'אחיזת עיניים'

וכלפי מניעות המוח מבואר בליקוטי מוהר"ן (תנינא תורה מו) שהוא המונע יותר מכל המניעות, ומביא שם רביה"ק ז"ע בשם זקינו מרן אור שבעת הימים הבעש"ט הק' ז"ע משל למה הדבר דומה, למלך אחד שהיה אוצר גדול במקום אחד, וסבב באחיות עינים כמה וכמה חומות סביב האוצר, וכשבאו בני אדם לאלו החומות, נדמה להם שהם חומות ממש וקשה לשברם, וקצתם חזרו תכף וקצתם שברו חומה אחת ובאו אל השניה ולא יכלו לשברה, וקצתם שברו יותר ולא יכלו לשבר הנשארים, עד שבא הבן מלך, אמר: אני יודע, שכל החומות הם

וכמו שרואים להדיא בדור תלמידי הבעש"ט הק' והמגיד ז"ע, שכל אחד עבד את עבודתו בקודש בגוון המיוחד לו, לא ראי זה כראי זה, ובהשקפה ראשונה אינו מובן, הרי כולם בני איש אחד היו ומרועה אחד קיבלו, אלא ההסבר הוא כי כאשר מקושרים לאילנא דחיי צדיק האמת אשר הוא השורש של כל הטוב, אז מתעורר כל אחד לגלות את נקודת האמת והטוב שלו, וכדוגמת משה רבינו ע"ה שמסר את התורה לישראל, וידוע שינשם רבוא אותיות לתורה כנגד ששים רבוא נשמות ישראל, ומשה רבינו ע"ה האיר לכל אחד את האות והאמת שלו, כמו כן צדיק האמת מאיר לכל אחד את עצם היהדות בנקודת האמת שלו, אשר על כן אי אפשר למקד את הנקודה על פרט מסוים, כי רביה"ק ז"ע שהוא השורש מאיר לכל הענפים המקושרים אליו את נקודת האמת שלו די"קא בעצם היהדות כולה...

והוא ההסבר על הדבר המופלא הנגלה לעינינו, הרי עינינו רואות עשרות אלפים מבני ישראל אשר זוכים לחסות בצל האילן הקדוש ולהתקרב לרביה"ק ז"ע, וראו זה פלא, על אף שכולם אהובים וברורים ומקבלים מאותו שורש מ"מ לא ראי זה כראי זה, שונים הם בתכלית, וכל אחד ואחד יש לו גוון מיוחד שמקבל מרביה"ק ז"ע, והוא אשר דיברנו, כי השורש מאיר לכל אחד את נקודת האמת השורשית שהוא צריך לעשות בעבודת ה'.

אומאן ראש השנה תשפ"ד

אש"ק האזיחוד

מיט די היימישע ווארימע ציבור בני הויץ לארץ

אינעם פראכטפולן גיין פון

"קרית ברסלב עילית"

אויף רח קוליקא

נארהאפטיגע סעודת יום טוב
מיט די וועלט פון ב"ר יעקב האגריד

דרשות און שמועסן פון השו"ב אנ"ש

באקוועמע שלאף צימערן

רחבות דיגע זיבערע מקוה
מיט איינטיקע איםע פייז

אשר האזיחוד
2/9/0
פון די פון חנוכה

ארץ ישראל
02.560.7387

נגלאנד
0330.390.0487

אמעריקא
646.585.2985

שרייבט און איז און אומאנישן סיסטעם, און האלט זיך אהרע נייעס און מערדנען אויף "זמרת ברסלב" טעלעפאן ליין אויפן ספעציעלן אפטיילונג.

המערך

מה הביא לרבינו ותלמידי חכמים מופלאים, לנסוע לכהן מדינות ולעשות כל ההשתדלות שבעולם להגיע ברה"ש תשפ"א לאומאן, בזמן שכל העולם היה סגור ומסוגר לאור גזירות הקרונה

סיפור הנסיעה של המשפיע הרה"ח ר' שמעון אלי ברוין שליט"א

2,9,6,2 **סיפורי מניעות וזינקל**

נוסח התפילה העתיק של ראש השנה שהתפללו העובדי השם הצדיקים מאומאן בהתרגשות עצומה מלא געגועים וכיסופים מפי בעלי התפילה הידועים

2,9,7 **אומאן ראש השנה וזינקל**

ארה"ק 02.560.7387	אמריקה 646.585.2985
בעלגיע 323.808.1775	ענגלאנד 0330.390.0487

קו הטלפון לכלל חסידי ברסלב, ממשע דבר ה' ברמה בעוז ותעצמות, קול חוצה לזמנתינו, מפי חסידים ואנשי ישיבה, אמרות טהרות ממבדרי דצדיקיא, שמעו ותזו נפשות.

שאלה:

שמעתי דיבת כמה בני אדם האומרים שהם מאמינים בהרה"ק רבי נחמן מברסלב זיע"א שהיה גדול מאד וכל דבריו אמת וצדק, אבל אינם מאמינים בתלמידו הרה"ק רבי נתן זיע"א. רציתי לשאול מה יש לכם לומר על זה?

האירה עיני

לפון ובוור יסודות גדולי החסידות

שמען של שקר, הלא אם היה מקבל בעצמו את האדמו"רות [די רביסטעווען] והיה ממשיך להנהיג את הרבנות הברסלבאית כמו כל התלמידים המובהקים של האדמו"רים - אז הלא היה יושב בכבודו של עולם" (שו"ת).

ומאחר שאצל בני העולם נמדד האדם לפי סגנון לבושו ותנועתו החיצונית, לכן נסתרה גדולתו מעיניהם, ואינו נמנה ברשימת ענקי הדורות וכפי שמוסר על אחד שבראותו את מוהר"ת תמה אה"כ בפני אחד מאנ"ש: "מה אתם עושים עסק ממוהר"ת, הרי הוא לבוש כובע פשוט, א' פראסטן דאשקל"...

ועתה, אהיה 'הולך רכיל מגלה סוד', ואם איש אמת אתה תוֹדֵה גם אתה לדברי.

הסיבה האמיתית מדוע אומרים זאת המתנגדים - שאמינים ברבינו אך לא במוהר"ת - אינה אלא מפני שהם מפחדים מרבינו בעצמו!

רבי נתן הוא זה שמכניס את אורו של רבינו בעולם, ולכן הרבה יותר נוח להם להאמין ברבינו בלי רבי נתן, כי אז זה לא מאיים עליהם...

לא אכפת להם להאמין ברבינו בעצמו - כי רבינו בלי רבי נתן, אין זה אלא עוד חסידישער רבי, אחד מנכדי הבעל שם טוב זיע"א: והספר 'ליקוטי מוהר"ן' אינו אלא עוד איזה חסידישער ספר להסתכל בו איזה ווארט על פרשת השבוע ולקבל איזה התנוצצות, ותו לא מידי. זה לא אכפת להם כלל... אבל כשבא הגה"ק רבי נתן זיע"א, ומאיר את אורו של רבינו באופן פלא ונורא כזה - אז הם מקבלים פחד מגדולתו ואורו של רבינו המתגלה על ידי תלמידו הגאון.

אך מחמת שמתפחדים לדבר סרה ברבינו בעצמו, נוח להם יותר להתכחש לגדולתו ותורתו המונגלית על ידי תלמידו, ואומרים שאינם מאמינים ברבי נתן...

בבחינת "שתו בשמים פיהם ולשונם תִּהְיֶה בֶּאֱרֶץ" (ע"י שיחות הר"ן שיחה ל"ח, וזקק והבן לענייניו).

רבינו הקדוש התבטא פעם: "פון מיר ווייסט נישט נאר נתן און נפתלי אביסל", וכן אמר פעם על רבי נתן זיע"א: "ווען נישט ער, וואלט איר נישט גיהאט א בלעטל שמות" (חיי מוהר"ן).

וכבר שאלו אנ"ש: וכי לולא מוהר"ת לא היה נשאר מרבינו מאומה? הן אמת שרוב כללי הליקוטי מוהר"ן נכתב אך ורק ע"י מוהר"ת, אך בכל זאת הרי יש כמה תורות בליקוטי מוהר"ן נכתבו על ידי רבינו בעצמו, וכן נכתבו כמה תורות על ידי כמה תלמידים (לפני התקופות מוהר"ת), וכי לא היו נדפסים ע"פ תורות אלו כתבת?

וביאר - כפי שכתב כתבו לעיל: לולא מוהר"ת, גם אם היו נדפסים כמה תורות מרבינו, לא היה זה אלא ספר נוסף בארון הספרים, שמקבלים ממנו ניצוצי אורה וקדושה, אך לא יותר מכך. ורק על ידי מוהר"ת, נשארה לנו ההשארה והירושה הגדולה והנפלאה מרבינו הקדוש; תורת חיים, המחיה נפש כל חי, וכובשת את לבב כל מבקשי ה'.

המשפט הזה סותר את עצמו מינה וביה! שהרי אם מאמינים בדברי הרה"ק רבי נחמן זיע"א, מאמינים במילא שאין מי שהבין אותו טוב יותר מאשר תלמידו רבי נתן - - -

שהרי מי שהסמך אותו, והעיד עליו שהוא זה שמעביר את דבריו בצורה המדויקת והנוכח ביותר, הוא רבינו בעצמו...

כך שאין לך טיפשות וכסילות גדולה מזו, לומר: אני מאמין בהרה"ק רבי נחמן מברסלב זיע"א, אך איני מאמין במה שאמר הוא בעצמו שהתלמיד האמיתי שלו הוא רבי נתן - - -

וכשם שאי אפשר לומר: "אני מאמין במשה רבינו, אך איני מאמין ביהושע בן נון תלמידו, ובשבעים זקנים, ובנביאים שלאחריהם, ובאנשי כנסת הגדולה", ומי שאומר כך, אינו כופר ביהושע בן נון, אלא במשה רבינו בעצמו.

הוא הדין לעניינינו - רבי נתן הוא ה"הושע" של רבינו, ודרכו, ורק דרכו, אנו מקבלים את אורו הגדול של "משה". וכפי שהארך בזה שר התורה הגה"ק מטשעהרין זיע"א בספרו 'פרפראות לחכמה' בביאורו על תורה ו' בליקוטי מוהר"ן, שרבינו סמך את מוהר"ת שהוא בחינת 'הושע', עיין שם באריכות ותמצא נחת.

לאמתו של דבר, מוהר"ת מצד עצמו היה גדול עד למאד, ולולא היות לבטל בעצמו בתכלית הביטול לרבינו הקדוש, היה יכול להיות גדול בעינינו.

צדיקי דורו שהכירוהו, גמרו עליו את ההלל; הרה"ק **מבארדיטוב זיע"א** כינה אותו בחביבה "מיינו נותלע"ו... הרה"ק **מאפטא זיע"א** נפעם מגדולתו והתבטא עליו שיש לו נשמה חדשה, שלא היתה מעודה בזה העולם השפל (ספר ליקוטים יקרים, מחובר לספר כתבי קודש רמ"ב בשם הרה"ק רבי מאטיל סלאנווער זיע"א, וכן הוא בכתבי ר"י שר"ה), וכן הלאה.

אילו היה מתהלך בבגדי משי וכבוד כאח האדמו"רים, היה מפורסם גדולתו וקדושתו בכל העולם כולו. אך הן הן גדולותיו, הן הן נוראותיו, שלמרות גדולתו הנוראה בחו לבטל את כל כולו לאורו של רבינו, ולהיות זולה ומשקה מתורתו לאחרים, גם במחיר של ביזנות ושפיכות דמים.

וכפי שכותב גם הגה"ח רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א במכתבו: "דיברתי מהאמת של מוהר"ת, איך שזרק בעד האמת כל כך כבוד המדומה. כי היה עליו **פלא, בעל מוח גדול ובעל חשבון נורא**, ותוכן בחכמת הכוכבים המזלות, והיה בן גבירים ומשפחה מכובדת, חותנו היה גאון עולם וצדיק נשגב, ראב"ד על הרבה תפילות גדולות, ביניהם הערים הגדולות ותיקות בירשאל; שאירגא, מאהליב וקורעמניץ, ולקח אותו לחתן בגלל שהיה עליו. **וכשהרגיש את סוד נוראות אמתת קדושת רבינו הקדוש, זרק את כל הכבוד ואת התאוות, וסבל ביזנות ושפיכת דמים, אבנים וקליפות באמצע הרחוב, ולא נטה מכל זה, מגודל אש תבערת לבו לנעימות האמת**" (אוסף מכתבים, מכתב ט"ו).

הוא בתוך חסידות ברסלב עצמה, נמנע מוהר"ת מלהתגבגב ברבנות, ולשמש כאדמו"ר הממשיך את קודמו. ולא רצה אלא לשמש כצינור המעביר הלאה את האור הגדול, וכל זאת, מחמת עוצם מידת האמת שבו. וכפי שכותב שם הרה"מ שליט"א: "מוהר"ת היה איש אמת מאד; הלא כל ענין רבינו ז"ל היה מונח ביד מוהר"ת, כל הכתבים וכו'. ואם היה למוהר"ת

וכפי שיכול כל אחד להיווכח, שרק בספרי מוהר"ת - ליקוטי תפילות, ליקוטי הלכות, עלים לתרופה, וכן הלאה - מתגלים ה"שבעה משיבי טעם" שבתורת רבינו, המסוגלים לחיות ולחזק, ללמוד ולעורר, את כל נפשות ישראל באחרית הימים האלה. ולולא ההסתרה וההעלמה הנוראה על אורו של רבינו, ובפרט על אורו של תלמידו הקדוש - כבר היה נראה העולם אחרת לגמרי.

וכפי שכותב שם הגה"ח רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א במכתבו על הספה"ק ליקוטי תפילות: "מי שמע כזאת מי ראה פלא כזה; אלפים אנשים אחר הסתלקות מוהר"ת כל אחד רואה ומרגיש איך שזה שעובר עליו, מונח בליקוטי תפילות, ושייכים לו לתיקון נפשו. אם לא היה הבעל דבר מבלבל את העולם בקטגוריא על תלמידי חכמים, הלא היו כעת אלפים ורבבות בעלי תשובה גמורים ויראי ה' ע"י הליקוטי תפילות, אולם הבעל דבר מסתיר את זה" (אוסף מכתבים, שם).

נסיים דברינו אלה, בדבריו של הספה"ק "עשר קדושות" (להנהיג ר' ישראל בערנער זצ"ל אב"ד בוקארעסט) אשר נתקבל על כל גוויי החסידות ונודע בנאמנותו, ונחשב בכל בתי החסידים כאחד הספרים המקוריים שזכו להסכמתם של גדולי דורו, והו' לשונו: "בעיניי ראיתי בימי חורפי, כאשר הייתי לקבל אנפי שכניא מרן הגאון הקדוש ורשבה"ג מו"ה חיים האלבערשטאם מו"ד מצאנז זצ"ל, אשר בחדרו וארגזו הקטן שבכותל היו ספרי 'ליקוטי הלכות' הרה"ק ר' נתן, ושאלתי להמקורבים ואמרו כי מרן מעיין בו הרבה פעמים, ואצל המשמש בקודש החסיד ר' זלמן נ"י ראיתי הספר 'אמת וצדק' הוא חלק א' מלקו"ע החדש, מהר"ר נתן זצ"ל, ונכסתי עמו אז בדברי חיים מזה, והגיד לי כי מחשובי הספרים אצל מרן הגה"ק ז"ל, ואז קניתי לי הספר הג'ל מהמשמש הג'ל שהוא יקנה לו אחרת, כי נסעתי לביתי".

ואלו יעמדו על הברכה

מחיר: אפרים פורטנוי ירושלים שתרם 500 גליונות לרגל שמחת אירוסים בתו למז"ש ימלא ה' כל משאלות לב לטובה	מחיר: משפחת שטערן ירושלים תרבנו 500 גליונות ר' יעקב לייב ב"ד יוסף ע"ה נלבוע י"ח אב תשנ"ב.	מחיר: שמעון בלומשטוק ירושלים שתרם 500 גליונות לרגל שמחת הולדת בתו למז"ש ימלא ה' כל משאלות לב לטובה	מחיר: מנחם שילער ירושלים שתרם 500 גליונות לרגל שמחת הולדת בתו למז"ש ימלא ה' כל משאלות לב לטובה	מחיר: יעקב אלחנן רייכטער ירושלים שתרם 500 גליונות לרגל שמחת אירוסים בתו למז"ש ימלא ה' כל משאלות לב לטובה	מחיר: שמעון שפירא ירושלים שתרם 500 גליונות לרגל שמחת הולדת בתו למז"ש ימלא ה' כל משאלות לב לטובה
מחיר: אנשי בית שמש שתרם 300 גליונות לרגל שמחת נישואי בתו למז"ש ימלא ה' כל משאלות לב לטובה	מחיר: משה ארי' פריעד לאנא שתרם 300 גליונות לרגל שמחת הולדת בתו למז"ש ימלא ה' כל משאלות לב לטובה	מחיר: נתן פישער ירושלים שתרם 400 גליונות לרגל שמחת אירוסים בתו למז"ש ימלא ה' כל משאלות לב לטובה	מחיר: נחמן שפירא בית שמש שתרם 400 גליונות לרגל שמחת נישואי בתו למז"ש ימלא ה' כל משאלות לב לטובה	מחיר: הטאן קאהר גלינסקי שליט"א ירושלים שתרם 400 גליונות לרגל שמחת אירוסים בתו למז"ש ימלא ה' כל משאלות לב לטובה	מחיר: שחמן שפירא בראבפעלד שתרם 400 גליונות לרגל שמחת נישואי בתו למז"ש ימלא ה' כל משאלות לב לטובה